

Sygn. akt II Cz 728/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta (spr.)

Sędziowie: SO Karina Marczak

del. SR Katarzyna Longa

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W.

z udziałem dłużnika D. S.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 02 lipca 2012 r., sygn. akt IX Co 5047/12

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od dłużnika D. S. na rzecz wierzyciela (...) Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 17,00 (siedemnastu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 728/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 02 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie postanowił nadać klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 19 czerwca 2012 r. na rzecz wierzyciela (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W. przeciwko dłużnikowi D. S. (punkt 2), zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrot kosztów postępowania (punkt 2) oraz w pkt 3 nadał klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu podniesiono, że przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przeciwko dłużnikowi, z którym zawarto umowę kredytu, zatem przeciwko osobie objętej dyspozycją przepisu art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.).

Sąd Rejonowy stwierdził, że dłużnik poddał się egzekucji do ściśle określonej kwoty i do tej sumy sąd ograniczył możliwość prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Przy czym zdaniem Sądu Rejonowego, dla oceny prawidłowości przedłożonego przez wierzyciela oświadczenia dłużnika o dobrowolnym poddaniu się egzekucji, istotny był pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 09.02.2005 (III CZP 80/04), który podzielił również Sąd Rejonowy.

Tym samym, wobec spełnienia przez przedmiotowy tytuł egzekucyjny warunków z art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, Sąd Rejonowy na podstawie art. 786² §1 w zw. z art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 96 ustawy Prawo bankowe, postanowił jak w pkt 1 sentencji zaskarżonego postanowienia.

Na powyższe postanowienie dłużnik złożył zażalenie, w którym wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności oraz o zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że wierzytelność, będąca podstawą do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, opiewa na kwotę 30.795,86 zł. Zdaniem skarżącego dłużnik oświadczeniem zawartym w treści umowy poddał się egzekucji, jednakże bank nieprawidłowo określił termin i w związku z tym niesłusznie wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności. Według skarżącego termin, do którego wierzyciel został uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności został oznaczony od daty wymagalności. Jednak zdaniem skarżącego ani w treści umowy, ani w załącznikach do niej, termin płatności tejże nie został ściśle oznaczony. Skarżący powołał się tutaj na poglądy doktryny co do tego, że termin wymagalności nie musi być koniecznym określoną datą dzienną, a może zostać to oznaczone także w sposób opisowy oraz na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 19.07.2001 r., (III CZP 42/01).

W odpowiedzi na powyższe zażalenie wierzyciel wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniesiono, że w dniu 17.12.2009 r. dłużnik podpisał umowę kredytu obrotowego nieodnawialnego nr (...) w walucie polskiej na kwotę 50.000,00 zł, w której wskazano w § 2 ust. 1 okres obowiązywania kredytu z terminem ostatniej płatności do dnia 01.12.2012 r.

Wierzyciel wskazał także, że w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji dla świadczeń pieniężnych został wskazany termin, do którego Bank może wystąpić do właściwego sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, tj. do dnia 01.12.2014 r.

Ponadto podniesiono, że w związku z nie wywiązaniem się dłużnika z postanowień przedmiotowej umowy kredytu, została ona wypowiedziana i wierzyciel wystawił przeciwko dłużnikowi bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 19 czerwca 2012 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Rejonowego, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oświadczenie o poddaniu się egzekucji podlega badaniu według stanu prawnego obowiązującego w chwili jego złożenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 09 lutego 2005 r., sygn. akt III CZP 80/04, LEX nr 143105).

Tym samym zgodnie z treścią art. 97 ust. 1. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 maja 2004 r. bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. Natomiast stosownie do treści ust. 2 przywołanego artykułu oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę, do której dłużnik poddaje się egzekucji, wraz z ostatecznym terminem, do którego bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Wbrew stanowisku skarżącego w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji prawidłowo został określony termin, do którego bank może wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności i został on określony bardzo ściśle poprzez wskazanie konkretnej daty, tj. do dnia 01 grudnia 2014 r. Co więcej sama umowa

kredytu również w sposób jasny i precyzyjny wskazuje terminy wymagalności wierzytelności banku, w szczególności wskazuje ostateczny termin wykorzystania kredytu, tj. 18 grudnia 2009 r. (vide: § 2 ust. 2 umowy), określa terminy i wysokość rat spłaty kredytu (vide: § 8 umowy). Wskazuje ona też kiedy wierzytelności banku stają się określonym w umowie „zadłużeniem przeterminowanym” i jakie są tego konsekwencje (vide: § 11, 12, 13, 14 umowy). Powyższe wskazuje wbrew twierdzeniom strony skarżącej, że termin, do którego wierzyciel został uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, nie został oznaczony od daty wymagalności, lecz poprzez wskazanie konkretnej daty, co odpowiada wymogowi z art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe..

Tym samym zarzut strony skarżącej co do nieprawidłowego określenia terminu w oświadczeniu należy uznać za chybiony.

Niezależnie od powyższego wskazać należy - za poglądami doktryny, że postępowanie klauzulowe ma jedynie na celu sprawdzenie formalnych przesłanek nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a nie jego merytoryczne badanie. Nadając klauzulę wykonalności, sąd stwierdza, że wystawiony przez bank tytuł nadaje się do realizacji w drodze egzekucji. Natomiast badanie prowadzone przez sąd nie tylko następuje w zakresie istnienia przesłanek wymienionych w kodeksie postępowania cywilnego, ale również obejmuje sprawdzenie, czy dokument przedłożony przez bank spełnia wynikające z przepisów prawa bankowego przesłanki ważności i skuteczności bankowego tytułu egzekucyjnego, a ponadto inne wymogi, które dotyczą każdego tytułu egzekucyjnego. Jednocześnie należy zaznaczyć, że ograniczony jest zakres sądowej kontroli bankowych tytułów egzekucyjnych dokonywanej w postępowaniu klauzulowym, ponieważ sąd nie może eliminować wszystkich wadliwości tych tytułów. W doktrynie uznano, że nadając bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności, sąd powinien co do zasady ograniczyć się do zbadania treści trzech dokumentów: wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, tytułu egzekucyjnego oraz oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji. Sąd nie powinien natomiast w postępowaniu klauzulowym żądać tekstu umowy, z której bank - wystawca bankowego tytułu egzekucyjnego wywodzi roszczenie kwalifikujące się do dochodzenia w sposób uproszczony. Niedopuszczalne jest również żądanie przez sąd, aby bank udokumentował określone postanowienia umowy łączącej go z dłużnikiem, przeciwko któremu został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny. Ustalenie bowiem, czy dochodzona przez bank należność rzeczywiście istnieje i czy została wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym we właściwej wysokości, wykracza poza zakres kognicji sądu przy nadawaniu klauzuli wykonalności (tak: Z. O., Prawo bankowe. Komentarz, LEX 2013).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c oraz 108 k.p.c.

II Cz 728/13

1. odnotować zakreślić
2. doręczyć pełn. wierzyciela, pełn. dłużnika
3. akta zwrócić SR